

МАРТИНА ШЕТНЯ

Тежко иде презъ полята
баба Марта съсъ лопата —
да разрине снѣговетѣ,
да разчупи ледоветѣ,
да разчисти долинитѣ,
да отърси планинитѣ,
та да тръгнатъ по нивята
орачитѣ съ оралата,
овчаритѣ съсъ стадата,
та да пръпнатъ по лозята
девойкитѣ съ копачкитѣ
и момцитѣ съ рѣзачкитѣ,
и когато вѣтрецъ вѣе
ясна пѣсень да люлѣе,
да люлѣе по чукари
златоглави мизухари,
бѣлолики кокичета,
синеоки помничета.

